"स्ट्रतिष्काननधायान् सप्तमीच चयोदभीम्। यचवोमांचमासस्य द्वितीयां परिवर्जयेत्।" श्रीपतियवद्दारससुचये। "कार्त्तिकस्याधिनस्यापि फाल्गुनाघाएयो-

क्तव्यपचे दितीयायामनधायं विदुन्धाः॥"

भुजवलः। "चैत्रहाणदितीयायां तिस्विवास्कासु च। मार्गे च फाल्गुने चैव चावा है कार्त्तिके तथा ॥ यचयोमां घमासस्य हितीयां परिवर्णयेत्। नाकालवरी कुळींत व्रतबन्धश्रभक्रियाम् ॥" उपनयने उत्तरायसमुक्तपचयोविधानात् कार्ति-कादी क्रमापनी च दितीयानिषेष: पुन:-मं खारमहीत द्युत्तप्रायिकत्तरपोपनयनपरः। वैद्यीपनयनपरसातयाच गर्गः। "विप्रस्य चित्रवसापि मौक्की सादुत्तरायये। द्विशी च विशां कार्यं नानधाये न संक्रमे। चानधायेरिप कुळींत यसा नेमित्तकं भवेत्।" व्यपिना दिच्यायनहत्वापचयोः समुचयः। नेमित्तकं प्रायश्चित्तरूपम्। चेनमुक्तहतीया चावाद्युक्तदश्मी मन्बन्तराद्विन निविद्वा। वैग्राखत्रक्रहतीया युगादिलन निषिद्वा। वस्त्रामणुचिरग्भार्थो रिक्तास वहुदीवभाक्। सामगानां कुलवारेश्युपनयनम्। भाखाधि-पत्वात्। यथा च।

"प्राखाधिये बलिनि केन्द्रगतेश्चनासिन् वारेश्स चोपनयनं कथितं हिजानाम्। नीचिस्यतेशिरग्रहमेश्य पराजिते वा जीवे समाव्यनयः स्त्रातकर्माहीनः ।" चस प्रावाधिपसा । हाविन्तामगी। "जन्मीद्ये जन्मसु तारकासु, मासेश्यवा जन्मनि जन्मने वा। ब्रतेन विधी न बहुश्रुतीश्य विद्याविश्वेष्ठे: प्रथित: एथियाम् ॥ चास्तं मते देखगुरी गुरी वा ऋचिश्म वा पापयुतेश्यनुक्ते। वतीयनीती दिवसी: प्रमाश प्रयाति दंवेरिप रचितो य: ॥" उद्ये लये। बतेन उपनयनेन। इति संस्कार-

घच्यः, त्रि, (यजतीति। यज् + "यांचमनिमुत्यि-इसिजनिभ्यो युच्।" उगा॰ ३। २०.। इति युच्।) यनुत्रेदवेता नाचायः। इत्युगादि-कोषः॥ यजमानः। इति संचित्रसारीयादि-ष्टितः । (यथा, ऋग्वेदे । १ । ३१ । १३ । "त्वमसे यण्यवे पायुरन्तरोश्निषङ्गाय।" "हे खये तं यन्यवे यन्योयेनमानस्य पायुः पालक:।" इति तद्वाच्चे सायगः॥) यच्या. [न्] पुं, (यन् + "सुघनोर्ड निष्।" ३। २। १०३। इति ङ्निप्।) विधिना इष्टवान्। वेद्विधानेन क्तयागः। इत्यमरः। २। ७। ८।

(यथा, नेयधचरित । ३।२४।

"राजा स यच्या विबुधवजना श्वताध्वराच्योपमयेव राच्यम्। सङ्क्ते श्रितयोजियसात्कत्री; पूर्वे लड़ी प्रेवमप्रेवमन्वम् ॥")

यच्चनांपितः: पुं, चन्द्रः । इति जिकाख्डप्रेषः ॥ यत्, ई ह यत्ने । इति कविक च्यद्रमः ॥ (भ्वा०-ङ, यतते पठितुं भिष्य:। इति दुर्गादास:॥

यत्, क खेरोपस्करयोः। इति कविकलपद्रमः॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट्।) खेर इह ताड्नम्। क, यातयति पुत्रं पिता ताड्यति इत्यर्थः। यातयति एइं एडिकी उपस्तरीति इत्यर्थ:। निर: प्रत्यपंगी। प्रत्यपंगां परीवर्त्त:। निर्वात-। यति घान्यन माघान् जोकः धान्यं दत्ता माघान् यक्काति रत्यर्थः। इति दुर्गादासः ॥

यत्, य, हेतु:। यसात्। इत्यमर:। ३। १। १। (यया, उत्तररामचरिते।

"अत्र स्थिता लगमहात् बहुशो यदेश्यः धीता तती इरिणकोर्न विसुध्यते सा॥")

यत्, [द्] जि, (यजित सर्वे: यदार्थे: सद्य सङ्गती। भवतौति। यज् + "त्यजितनियजिभ्यो डित्।" उगा॰ १।१३१। इति छदि: हित्।) बुह्विस्य-लोपलचितधमेनाविक्तम्। इति न्यायमतं सिद्वान्तकी मृद्युणादिष्टतिस् ॥ ये दति भाषा ॥ (एकविंग्रातिविभक्तियु पुंतिक्ने तस्य रूपाणि यथा, यः १ यौ २ वे ३। प्रथमा। यम् १ यौ ५ यान् ६। द्वितीया । येन ७ याभ्याम् प्ये: ६। हतीया। यसी १० याभ्याम् ११ येभ्यः १२। चतुर्थो । यसात् १३ याभ्याम् १४ येभ्यः १५। पचमी। यस्य १६ ययो: १७ वेवाम् १८। षष्टौ। यसिन् १६ ययो: २० येषु २१। सप्तमी। *। स्त्रीलिङ्गे तस्य रूपाणि यथा, या १ वे २ या: ३। मधमा। याम् ८ वे ५ या: ६। दितीया। यया ७ याभ्याम् = याभि: ६। हतीया। यस्ये १० याभ्याम् ११ याभ्यः १२। चतुर्थौ। यस्याः १३ याभ्याम् १8 याभ्य: १५। पचमी। यखा: १६ ययो: १७ बासाम् १८। वशी। यस्वाम् १६ वयी: २० यासु २१। सप्तमी ॥ #॥ कीवितिक्न तस्य ः रूपाणि। यत् १ से २ यानि ३। प्रथमा। यत् 8 ये. प् यानि ६ । हिनीया । प्रेष: युवत् ॥) यतः, य, (यद्+ "पचम्यास्तिमल्।"५।३। ७। इति तसिल्। "तिह्वतसामर्व्वविभक्ति:।" १।१। ३८। इति तसिल्प्रत्ययान्तस्याचय्तम्।) हेतु:। यसात्। इत्यमर:।३।४।३॥ (यथा, मनु:।२।११०। "लौकिकं वेदिकं वापि तथाध्यास्मिकमेव च। चारदीत यतो ज्ञानं तं पूर्व्यमिषवादयेत्॥"

यद् + "इतराभ्योशिष इख्रान्ते।"५ । ३ । १ ।। इति तसिल्याखयेन। येन। यथा, भागवते। २ । ५ । २ ।

"यद्षं यद्धिन्तानं यतः स्टिमदं प्रभी ! ॥"

येभ्य:। यथा, भागवते। १। १५। २१। "तरे धनुस्त इववः सर्घो इयासी मीरहंरणी वृपतयो यत चानमन्ति।" यत्र। यथा, अभिज्ञानशकुन्तवे। "यतो यत: घट्चरणोरिभवर्तते ततस्ततः प्रीरतवामनीचना ॥")

चाता - - व्यक - सेट्। च निड्निष्ठ:।) ई, यत्त:। यतमः, त्रि, (यत् + "वा बहूनां जातिपरिप्रचे डतमच्।" ५।३। ६३। इति डतमच्।) बहुनां मध्ये निर्हारित एक:। एवां मध्ये य:। यक्दात् इतमप्रत्ययेन निष्यतः। इति सुग्ध-षोधयाकरणम्॥ ("यतमी भवतां कठ:।" इति काशिका॥)

> यतरः, त्रि, (यत्+"किं यत्तरी निष्ठारेखे द्वयी-रेकस्य डतरच्। "१।३।१२। इति डतरच्।) दयोर्मधी निर्द्धारित एक:। चनयोर्मधी य:। यच्छव्दात् डतरप्रवायेन नियातः। इति सुग्ध-बोधवाकरसम् ॥ (यथा, ऋग्वेदे । २।१०॥१२। "तयोर्यत् सत्यं यतरहजीयस्ति हित्सोमोवति

> > इन्यासत्॥")

यति, चि, वच्चवचान्तयावच्च्न्दार्थकः। यतगुति इति भाषा। यच्छव्दात् निपातनात् इतिप्रत्य-येन नियात्रम्। इति सुग्धवीधयाकर्णम्॥ (यथा, ऋग्वेदे। १०। १५। १३।

"लं वेत्य यति ते जातवेद:।" "यति ते यावन्तकी भवन्ति।" इति तद्वाध्ये सायगः ॥)

यतिः, पुं, (यतते चेष्टते मोचार्यमिति। यत्+ "सर्वधातुभ्य दन्।" उगा० १। ११०। इति इत्।) निर्ज्ञितेन्द्रिययामः। ततृपर्यायः। यतौ र। इत्यमर:। र। ७। ४४॥ भिचु: ३ संन्यासिक: 8 कर्मन्दी ५ रक्तवसन: ६ परि-ब्राजक: ७ तापस: ८ पराभारी ८ परिकाङ्गी १० मस्तरी ११ पारिरचनः १९। इति हम-चन्द्र:॥ निकार:। विस्ति:। इति तचेव नानाचे । *। तस्य वाराणस्यां वासी यथा,--"चरो मासान् विचारस्य यतीनां संयताता-

नाम्। एकत्र चतुरी मासानव्दं वा निवसेत् पुनः । चाविसुक्ते प्रविष्टानां विद्यारसु न विद्यते। यतिभर्मोचनामेख अविसुत्तं निधेयते॥" इति मात्स्ये व्यवसुक्तमाहास्मे १५६ व्यथायः।

यतिधम्मी यथा,— "चालायुं हारपात्रच त्रामयं वेदलं तथा। एतानि यतियात्राणि मनु: खायद्भवोरमवीत्॥ एककालं चरेट्मेन्सं न प्रसचीत विकारे। भस्य प्रसत्तो हि यतिर्विषयेष्यपि सञ्जित । विध्मे सन्नसम्बे यङ्गारे सुक्तवच्चने। वृत्ते भ्रावसम्याते भिचां नित्वं यतिकरेत्॥ खलामे न विषादी खालामे चैव न इधेयेत्। प्रावयाचिकमात्रः स्थानाचासङ्गाद्विनिर्गतः॥ म्मिपूजितलाभांस् जुगुप्सतेष सर्वमः। चाभिपू जितनाभेच यतिम् कोशिप वधाते ॥